

V. Amnestie tato se nevztahuje však na přestupky bezdůvodného zdražování, pokud byly spáchány v souvislosti s mimořádnými poměry podmíněnými hrozícím válečným nebezpečím nebo vyhlášenou mobilisací.

IV.

V neděli dne 25. prosince 1938 uveřejnil denní tisk tuto vojenskou amnestii.

President republiky udělil rozhodnutím z 23. prosince rozsáhlou amnestii v oboru vojenského soudnictví. Je to doplněk k amnestii, která byla vydána 7. října, ale platila jen pro osoby německé, polské a maďarské národnosti. Nová amnestie se týká osob všech národností, pokud podléhají vojenským soudům a lze ji rozdělit na tři díly.

Především se promíjejí tresty, které byly nebo budou uloženy za trestné činy, spáchané před 23. prosincem, a to takto:

1. Ze všech trestů na svobodě se promíjejí dva měsíce, jde-li však o první trest odsouzeného, pak se promíjí šest měsíců. Z této milosti jsou však vyňaty tresty delší než tři léta.

2. Tresty za vojenské přečiny, potom tresty na penězích a náhradní tresty na svobodě se promíjejí vůbec.

3. Konečně se promíjejí tresty za činy, spáchané v souvislosti se střežením hranic, opevnění a opevňovacích prací nebo vůbec s přípravou obrany státu a s evakuací odstoupeného státního území.

Zde je amnestie nejširší a týká se nejrozmanitějších činů. Proto se také tresty za tyto činy neamnestují automaticky, nýbrž jen tehdy, když ministr národní obrany prohlásí, že se prominutí trestu nepřičí zájmům bezpečnosti a obrany státu a zájmům vojenské kázně.

U všech trestů, které byly uloženy podmíněčně, promíjejí se tresty s účinky § 1 zákona o podmíněném odsouzení. To znamená, že se na odsouzeného pohlíží, jako by vůbec nebyl odsouzen. Je přirozené, že se prominutí týká jen těch trestů, nebo jejich částí které do 23. prosince nebyly odpykány.

Dále obsahuje amnestie presidenta republiky abolicí, to jest, že se trestní řízení zastavuje pro některé trestné činy, spáchané před 23. prosincem. Jsou to tyto činy:

1. Všechny vojenské přečiny;
2. všechny přečiny a přestupky, na které je v zákoně stanoven nejvýše trest na svobodě do dvou měsíců nebo jen trest na penězích;

3. a konečně opět všechny trestné činy, které jsou v souvislosti se střežením hranic, opevnění, opevňovacích prací nebo s přípravou obrany státu nebo s evakuací odstoupeného státního území.

U těchto činů je však abolicie vázána na stejné prohlášení ministra národní obrany jako při prominutí trestu za obdobné činy.

Konečně se podle amnestie zkracují lhůty, kterých je třeba k zaházení odsouzení, na polovici, ne však pod tři léta. Předpokladem je, že takto zkrácená lhůta uplynula do 23. prosince 1938.

Poplatky z rozsudku.

V čísle 2/1937 Právní - praxe, roč. II., str. 71, uveřejnili jsme pod názvem »K poplatnosti rozsudků mezitímních« judikát n. s. s. z 26. XI. 1936, č. 15451/36, podle něhož z mezitímních rozsudků platí poplatky z rozsudečného každá strana polovici proto, poněvadž v nich není výrok, jímž by útraty sporu byly uloženy pouze jedné ze stran.

K výroku o povinnosti k náhradě útrat však nedojde ani v případech rozsudku konečného, nebyly-li útraty likvidovány stranou, která ve sporu zvítězila. I v takových případech platí předpis § 20, odst. první I. 2 a (»sofern ein Kostenauspruch unterblieben ist oder die Kosten vom Gerichte als gegenseitig aufgehoben erklärt wurden«), a i v takových případech nese každá ze stran polovinu rozsudečného.

Bylo by tedy nemístné,

a) aby z velkomyslnosti právní zástupce strany prohlásil, že nežádá žádné útraty, poněvadž je pokládá stejně za nedobytné i v případě rozsudku pro jeho stranu příznivého — v takovém případě by strana musela zaplatiti poplatek z rozsudku nejen tehdy, když jest odváděn v kolcích (do punkta 15.000 Kč), nýbrž byla by jí vyměřena polovina rozsudečného i tehdy, když rozsudečné se platí přímo na základě platebního rozkazu (v případech punkta přesahujícího 15.000 Kč), což by mnohdy bylo velmi bolestné;

b) aby advokát v zájmu ušetření útrat nepodával odvolací sdělení nebo dovolací odpověď proti sebe svévolnějším odvolání nebo dovolání podlehlého odpůrce — vždyť jinak by rozsudek vyšší stolice, jímž by rozhodnutí nižší stolice bylo potvrzeno, a jímž by tedy opravný prostředek odpůrcův byl zamítnut, nemohl uložit odpůrci povinnost, nahraditi druhé straně útraty; a tím by (jelikož »ein Kostenauspruch ausgeblieben ist«) zvítězší strana utrpěla škodu, neboť by musila zaplatiti polovinu rozsudečného.

Představme si, jaké škody by mohly vzniknouti, kdyby sudič, jenž, jak známo, vždycky žádá astronomické náhrady škody, takovýmto způsobem uvalil na svoji oběť desetitisícové poplatky z rozsudečného. Jest věcí právních zástupců, aby všechny tyto okolnosti měli vždy na paměti a vhodným způsobem své strany uchránili od újmy.

Postup berních úřadů za mimořádných poměrů.

Výnosem Zemského fin. ředitelství v Praze ze 4. listopadu 1938, č. j. XXI A-8044 ai 1933 bylo podřízeným úřadům nařízeno:

»V nynější mimořádné době jest usilovati o to, aby příjem státní pokladny nejen neklesl, nýbrž se zvýšil. Proto jest nutno čeliti všemi prostředky tomu, aby žádný poplatník neunikl své daňové, resp. poplatkové povinnosti, zejména odcestováním do ciziny. Aby v tomto směru bylo dosaženo žádoucího výsledku, požádají ven-

kovské berní správy (pro Prahu učinil příslušné dojednání zdejší úřad přímo s policejním ředitelstvím) ihned okresní a státní policejní úřady, aby tyto před vydáním každého cestovního pasu, tedy nejen pasu vystěhovaleckého, nýbrž i pasu k dočasným cestám do ciziny, požadovaly od každého žadatele o pas průkaz, že plně vyhověl svým daňovým (poplatkovým) povinnostem vůči finanční správě státu. Je-li bernímu úřadu známo, nebo je-li odůvodněna obava, že určitému poplatníkovi, za nímž vážnou daňové nebo poplatkové nedoplatky, už cestovní pas byl vydán a že odcestováním tohoto poplatníka mohlo by býti ohroženo vymožení nedoplatek, budiž ihned pasový úřad prostřednictvím berní správy požádán, aby takovému poplatníkovi vydaný již pas odňal a nevydal jej, pokud neprokáže, že svým povinnostem vůči finanční správě dostál. Nalezne-li se při provádění berní exekuce u poplatníka cestovní pas a nestačí-li výsledek exekuce k plnému zajištění dlužných daní, vyrozumí o tom berní vykonavatel okamžitě (pokud možno telefonicky) svůj berní úřad, který stejně bezodkladně požádá příslušný pasový úřad (v Praze policejní ředitelství, pasové oddělení), aby pas poplatníkovi odňal na tak dlouho, dokud poplatník neprokáže, že své povinnosti vůči státní finanční správě splnil. Odnětí pasu odůvodní pasový úřad poplatníkovi poukazem, že předpoklady, za kterých cestovní pas byl vydán, pominuly. Stejně důtklivě ukládáme berním správám, aby ihned přezkoušely, jsou-li všechny daně cizincům řádně uloženy a zjistí-li nedoměrky, aby okamžitě daně (dodatky) předešly. Aby bylo v míře co největší zabráněno úniku cizinců daňové povinnosti, požádají berní správy okresní (státní policejní) úřady, aby je bezodkladně zpravovaly o každém případě, kdy cizinec požádá o vydání osvědčení k celnímu řízení při stěhování, tak, aby berní správy mohly včas předejít (rychlým předpisem, resp. rychlým exekucním zákrokem) ztrátě daní (poplatek) cizince hodlajícího se vystěhovati.«

Autoři článků v tomto čísle.

Univ. prof. JUDr. a PhDr. Bohumil B a x a, hl. komisař ministerstva hosp. kraj. Slovenské Dr. Gejza R i e d l e r, sekretář nejv. soudu Dr. Arnošt H o c h b e r g e r, taj. adv. komory v Praze Dr. Evžen T a r a b r i n, min. rada ministerstva vnitra Vladimír V e r n e r, advokát v Praze Dr. Leop. L a n g e r, rada kraj. soudu obch. Dr. Jaroslav Š t ě p i n a, vrch. rada min. soc. péče Dr. Jan V l a s a t ý, kand. notářství v Plzni Dr. Čeněk S v o b o d a, vrchní soudní rada Dr. Frant. P o l á č e k.